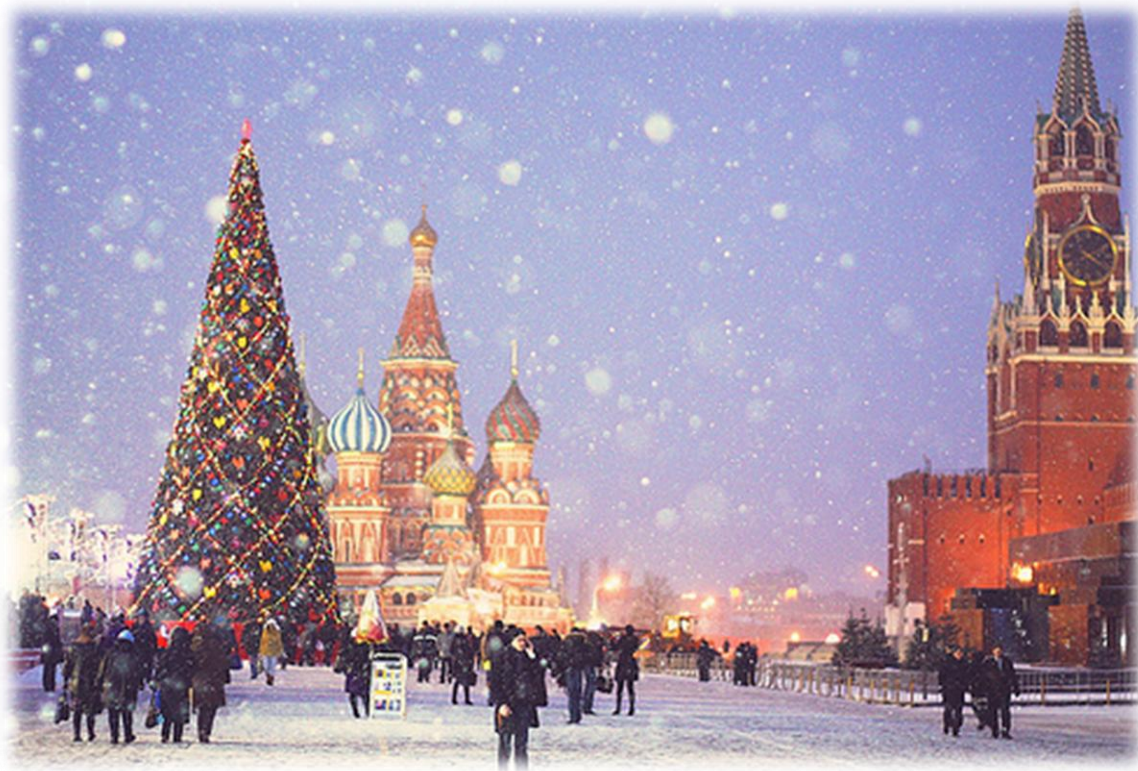

Tradycje Bożonarodzeniowe

Rosja

W samą wigilię Bożego Narodzenia (24 grudnia, czyli 6 stycznia według kalendarza juliańskiego), zwaną po rosyjsku soczelnikiem, obowiązuje prawosławnych najostrzejszy post w ciągu tych 6 tygodni. Powstrzymują się wówczas cały dzień od jedzenia. Wieczorem spożywa się kutię, zwaną biedną (postną). Kutia bogata ze specjalnymi dodatkami spożywana jest dopiero w noc noworoczną, czyli z 13 na 14 stycznia i w uroczystość Chrztu Pańskiego (19 stycznia).

Tradycje

Po powrocie z liturgii cała rodzina wchodziła do pokoju z choinką, oświetlonego świecami i lampionami. Częstowano się słodyczami, śpiewano kolędy (koladki) a następnie dopuszczano do choinki dzieci, której mogły z niej zdejmować wszystko, co na niej wisało. Przykład tej tradycji rosyjskiej znajdujemy w scenariuszu baletu Piotra Czajkowskiego „Dziadek do orzechów”(Szcziołkunczik). Pod choinką powinny znajdować się prezenty. W wielodzietnych rodzinach szlacheckich grano w grę przekazywaną. Podarunek, zawinięty w kilka warstw papieru, dzieci przekazywały sobie nawzajem, zdejmując kolejne warstwy aż do chwili, gdy na którejś znalazło się imię dziecka, dla którego prezent był przeznaczony.

Francja

Francuskim odpowiednikiem [Świętego Mikołaja](#) jest Gwiazdor. W przypominającym ubiór naszego Mikołaja w wigilijną noc lub w dzień Bożego Narodzenia przynosi prezenty. Na szczęście istnieje tradycja rodzinnego obiadu w pierwszy dzień Bożego Narodzenia. Na francuskim stole nie może zabraknąć owoców morza, ostryg, langust czy krewetek, a także wędzonego łososia, typowo francuskiego rarytasu, czyli pasztetu z kaczych wątróbek (foie gras), indyka w kasztanach oraz buche de Noel. To tradycyjny, znany we Francji od wieków deser, który w kształcie przypomina gałąź drewna.

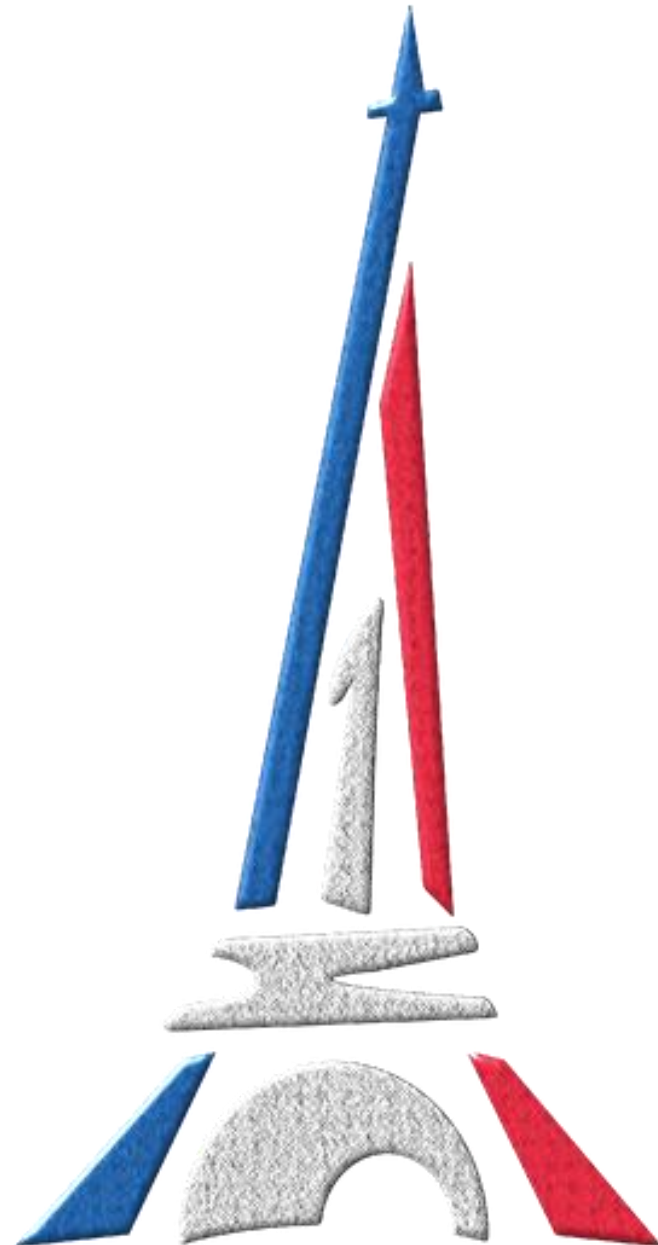

Symbolika

Bożonarodzeniowe bogato ozdobione choinki należą raczej do rzadkości we francuskich domach, w przeciwieństwie do tego jak to wygląda u nas i u naszych zachodnich sąsiadów, w Niemczech, albo dalej, w Wielkiej Brytanii czy Stanach Zjednoczonych.

Najpopularniejszym symbolem i dekoracją związaną z tradycją obchodów Bożego Narodzenia we Francji jest szopka bożonarodzeniowa. Popularyzowana w 1224 roku przez św. Franciszka z Asyżu, bez powodzenia zresztą, przyjęła się dopiero w szesnastym wieku na fali odrodzenia.

Boże Narodzenie we Francji wiąże się z drugim charakterystycznym symbolem występującym w wielu regionach kraju symbolem tzw. „santons”

Norwegia

Podczas Wigilii (*Julaften*) na stołach pojawia się wiele smakołyków, ale specyficznym dla Norwegii daniem jest ryba ługowana (*lutefisk*). Suszoną tuszę dorsza moczy się przez kilka dni w wodzie, następnie przez 1-2 dni w wodnym roztworze wodorotlenku potasu lub sodu, po czym ryba ponownie wędruje na dłużej do wody, którą trzeba często zmieniać. Dopiero po takim przygotowaniu można zabrać się za właściwe gotowanie. Lutefisk podaje się z ziemniakami i dodatkami w postaci boczku i sosów.

Na wigilijnym stole nie powinno także zabraknąć wieprzowiny – zwłaszcza świątecznych żeberk owsianki, żywa jest również tradycja delectowania się julegrøtt, czyli rodzajem puddingu, w którym ukryty jest migdał. Jego znalazca może liczyć w nadchodzącym roku na pomyślność. Z okazji świąt warzone jest piwo świąteczne i oczywiście piecze się ciasteczka – w niektórych domach przestrzega się zasady, że powinno być ich co najmniej siedem rodzajów.

Święty Mikołaj

Najmłodszych powinna zainteresować informacja, że w Norwegii są aż dwa adresy, na które można kierować listy w sprawie życzeń i prezentów. Adresatem jest **norweski odpowiednik Świętego Mikołaja – *Julenissen***. Siedziby Julenissen znajdują się w Savalen (Julenissen i Norge, Savalen, 2500 Tynset, Norway) i w Drøbak (Tregaarden's Julehus, Havnebakken 6, 1440 Drøbak, Norway). Obydwa „biura” są zresztą czynne przez cały rok. A jak brzmią po norwesku życzenia świąteczno-noworoczne? God jul og godt nytt år!

